

*Svećenik i profesor
visoke inteligencije i
duboke pobožnosti*

dr. fra
**Krešimir
PANDŽIĆ**

53 godine
profesor u Širokom Brijegu
Franjevačka hercegovačka
provincija - Mostar

Roden je 4. ožujka 1892. u Drinovcima. Osnovnu školu završio je u Drinovcima, franjevačku klasičnu gimnaziju od I. do VI. razreda u Širokom Brijegu, a VII. i VIII. razred gimnazije i bogosloviju u Mostaru. Filozofski fakultet pohađao je u Grazu (Austrija) i u Zagrebu. Doktorirao je 1923. u Zagrebu. Franjevački habit odjenuo je 1909. i postao član Hercegovačke franjevačke provincije Marijina Uznesenja. Za svećenika je zaređen 1915. u Mostaru. Radio je kao profesor u Širokom Brijegu, a jedno je vrijeme bio i ravnatelj franjevačke klasične gimnazije. Od 1940. do 1943. bio je provincijal hercegovačkih franjevaca, a poslije toga je ponovno profesor u Širokom Brijegu. Ubili su ga partizani nedaleko od župskog stana u Mostarskom Gracu 8. veljače 1945. godine.

Evo što o njemu piše list *Danas* (1991.):
Bitka za Široki Brijeg trajala je tri dana - od 5. do 7. 2. 1945. Tito je u borbu poslao tri ponajbolje komunističke divizije s mnoštvom topova, a u borbi je sudjelovala i saveznička avijacija. Posljednja utvrda je pala 7. 2. Vidjevši da se sprema bitka, neki su profesori franjevačke gimnazije napustili grad prije napada. Drugi su za vrijeme bitke pobjegli u susjedne gradove i sela... 8. veljače 1945. godine ubijen je i o. fra Krešimir Pandžić, bivši provincijal i bivši direktor gimnazije na Širokom Brijegu...

Bio je vrlo savjestan kao profesor klasičnih jezika i kao svećenik. Učenicima je ostavio uspomenu vrlo sposobnog i pravednog profesora. Bio je izuzetno točan, obrazovan, čovjek visoke inteligencije, a ujedno i duboke pobožnosti i velike poniznosti.

Komunisti nisu imali obzira ni prema kome. To što je fra Krešimir Pandžić bio provincijal hercegovačkih

franjevaca njima ništa nije značilo. To što je bio ravnatelj jedne ugledne i cijenjene gimnazije isto tako im ništa nije značilo. Zadatak je bio očistiti Hercegovinu od svega što je hrvatsko i katoličko.

Posebno je to značilo ne ostaviti živog ni jednog svećenika. Brojni mučenici su pali, a Hercegovina je ostala i katolička i hrvatska. Gospod je pomrsio planove bezbožnika. Posljednja riječ je uvijek Božja! To posebno vrijedi za naše jadne komuniste koji su mislili da su jači od Boga!

Naši stari hrvatski fratri bili su sveci, a završili su kao mučenici! A svi su oni na neki način još jedanput strijeljani kada smo ih mi prepustili zaboravu. Ne smijemo ih zaboraviti! Njihovo mučeništvo primjer je kako se i sam život daje za Krista, Crkvu i Domovinu! Neka nam njihova imena svijetle pred očima! Treba mnogo raditi, a još više moliti da se nađu tamo gdje im je mjesto - na oltarima Crkve u Hrvata!

Izvori i literatura:

Danas, 18. 6. 1991., br. 487, str. 65.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 169-170.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 30.